

רבינא¹ אמר מגופיה דקרא לא מצית אמרת –

said, from the פסוק itself we know that you cannot say

OVERVIEW

משקה and מטמא משקין can be מאכל שני derive from the פסוקים (ר' יוסי and ר"ע) משקה can be מטמא only. The גמרא asked that perhaps a משקה שני can be מטמא אוכלין שני. responded that from the פסוקים from which we derive (but not אוכלין) משקין (the) אין טומאה עושה כיוצא בה we can also derive that שלישי a שני can make a (מטמא משקין) cannot be. Our תוספות clarifies the proof of רבינא.²

דאי סלקא דעתך לטומאת משקין לא לכתוב אלא חד יטמא³ תרי זימני למה לי –

For if it enters your mind that יטמא in this פסוק teaches us that this משקה can be מטמא, the פסוק should write יטמא only once, why do we need יטמא to be written twice, obviously it comes -

למעוטי⁴ שאין טומאה עושה כיוצא בה:

To exclude that אין טומאה עושה כיוצא בה.

SUMMARY

The repeated use of יטמא teaches us that אין טומאה עושה כיוצא בה.

THINKING IT OVER

1. What is תוספות adding to what the גמרא states?!⁵

2. Why cannot we say that since it says twice יטמא they must be מרבה two different things (משקה for אוכלין and אוכל for משקין); otherwise why say it twice?

¹ See תוספות ד"ה לא that this תוספות is one with (and a continuation of) the previous תוספות. See 'Thinking it over' # 1.

² The פסוק (שמיני) יא, לד in פסוק (after telling us that if a שרץ falls into a חרס, כלי חרס is טמא continues and) states; מִכֵּל הָאֵכֶל אֲשֶׁר יֹאכַל אֲשֶׁר יָבֹא עָלָיו מִיָּמִים יִטְמָא וְכֵל מִשְׁקָה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה בְּכֵל כְּלֵי יִטְמָא. The word יטמא is interpreted as if it is written יטמא, meaning that the אוכל (or the משקה) which is a שני (because it was in the כלי [ראשון] which touched a שרץ) can be מטמא something else making that a שלישי. However we must assume that the יטמא of the אוכל means it can be מטמא משקין and the יטמא of the משקה can be מטמא only אוכלין.

³ The פסוק should read יטמא וְגו' מים וכל משקה וְגו' כלי יטמא (one time יטמא). We would then know that just as by (יטמא) טמא הוא [see previous תוס' ד"ה לא (TIE footnote # 8)], the same applies to משקה that it can only be מטמא משקין.

⁴ There is a rule that ריבויי which follow one another come to exclude. Therefore the first ריבוי (of יטמא) teaches that אוכלין can be מטמא משקין, the second ריבוי (of יטמא) comes to exclude that משקין cannot be מטמא משקין (they can only be מטמא אוכלין). See מהרש"א (הארוך). See 'Thinking it over' # 2.

⁵ See דבר שמואל.